



**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.  
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,  
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac  
sumptu haud ita modico ...**

**Rupert <von Deutz>**

**Colonia, M. D. XXVI.**

**VD16 R 3796**

Quod nulli nimia securitas habenda sit, & de eo quod apostolus ait. Nolite  
contristare spiritum sanctum dei, & quod Daudid. Quia contristauerat eum.  
Redde (inquit) mihi letitiam salutaris tui.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)



miet qui custodit Israel. ¶ Hoc em̄ dicitur illi, quoniam Israel similis factus est. In quo: Nimirum in eo, quod sicut ille cum deo luctatus est, & contra deum fortis fuit & inualuit, dixitque ad eum flens & rogans eum, quare uera fortitudo est, sicut Osee meminit dicēs, & inualuit ad angelum & confortatus est, fleuit & rogauit eum, non dimittā te nisi benedixeris mihi, & benedixit ei in eodem loco, sic & iste non nihil luctatus est cum deo, flendo quod sciret se esse pegrinū, & fortis fuit contra deum, & non poterat deus superare eum, non potuit se continere flente illo & rogante, quin de multitudine uiscerum suorum spiritum paraclētum effunderet in eum. Qui ergo custodiuit illū Israel & genus eius, ut confirmata benedictio, quā quis multis illius populi peccatis offensa, non deficeret, donec Christus ex eo nasceret, ecce (inquit Psalmista) non dormitabit neque dormiet, id est, te uerū quoque Israelitā custodiet, ut non pecces: sed & si peccaueris, cito peccatū deplores, iuxta illud, amen amen dico tibi, qui credit in me etiā si mortuus fuerit, uiuet.

¶ Nulli nimia securitas habēda sit, & de eo quod Ap̄l̄s ait, nolite contristare spiritum sanctum dei, & quod Dauid, quia contristauerat eum, redde, inquit mihi lætitiā salutaris tui.

Ca. XXII.

**T**gitur non nimia securitas habēda uel presumēda est cuiquā dū uiuit, immo quāto familiarius exptus est osculū illud cōsolantis pacleti, de quo (ut supra memimus) Ap̄l̄s dixit, quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum, quod datus est nobis, tāto sollicitior esse debet, ne contristet eundem spiritum, sicut idē Ap̄l̄s dicit, Et nolite contristare spiritum sanctum dei, in quo signati estis in die redēptiōis. Et exponens, quibus ex accidentibus soleat contristari. Omnis (inquit) amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor & blasphemia tollat a uobis, cum omni malitia. ¶ Nā est quidem impassibilis natura spiritus sancti: uerū tamē dum se cōmouet habitās in hoīe donū eiusdē spiritus sancti. Ipse hō in ipso motu minus dulcedinis & plus sentit seueritatis, si quod negligētius egit, quod melius nouerūt illi qui expti sunt. Exempli grā. Dauid hęc exptus erat, quod dicebat, Et spiritum sanctum tuum ne auferas a me, statim subiungēs: redde mihi lætitiā salutaris tui, & spiritum principali cōfirma me. Nimirum quibus grauiter peccasset, non recesserat ab eo spiritus dñi, de quo sic scriptū est, ubi Samuel unxit eum, & directus est spiritus dñi in Dauid a die illa in reliquū: sed non tā lætū uel iocūdū in motu uel attactu suo se exhibebat, sicut eatenus solitus fuerat: nec tam cito recuperauit lætitiā siue iocūditatē illam, nisi usque ad satisfactionē congruam, passus interim foras & intus tribulationē magnā, ita ut fere nulli magis quam ipsi congrueret dicere: tribulationem & dolorem inueni. Sciendum quippe quod & intus doluit, eo quod contristasset spiritum dñi, & quare foris tribulatio puenit, scilicet domestica clades, sine dubio acriter illū tetigit: & quous scdm corpus euaferit gladiū filij sui, gladius tñ usque ad animam puenit, ferrum animam eius ptransiuit.

Luctatio Iacob cum deo  
Gen. 32  
Osee. 12

Iohan. 11

Ro. 8.  
Ephē. 4.

Quo contristatur spiritus sanctus in nobis

Psal. 50.

1. Reg. 16.

Psal. 114.

1. Re. 19.  
Psal. 104.

## RVPERTI ABBATIS

TVITIENSIS DE GLORIFICATIONE TRINITATIS, & PROCESSIONE SANCTI SPIRITUS. Liber III.

¶ Benedicēdū eē dñm a nobis quātū possumus, & quā maior sit in laude, multa enim abscondita sunt, & pauca uidimus operū eius.

Ca. I.



**B**ENEDICENTES DOMINUM (AIT quidam sapiens) exaltate illum quantum potestis, maior est enim omni laude. Exaltantes eum replemini uirtute, ne laboretis, non enim puenietis. Quis uidit eum & enarrauit? & quis magnificauit eum sicut est ab initio? Multa sunt abscondita maiora his, pauca enim uidimus operū eius. Quare pauca uiderat iste, cum hęc diceret? Altitudinē firmamēti & pulchritudinē eius, solē speciosum, uas admirabile, opus excelsi: speciē lunæ & gloriā stellarū, quæ illuminant mundū, ut cetera opa dñi: ac deinde uiros gloriosos legerat uel audierat, quos uel in quibus dñm laudare incipiens. Laude-

Eccē. 45.

C Hęc